

Trpaslíčkova smrt – Dvacátá pátá dekáda

- příběh 241

mimozemský trpaslíček si usral ve vozu veřejný dopravy a dělal, že kraken není jeho. nicméně cestující nebyli debilové.

"to je on, to prase si usralo!" křičeli, drželi se za nosy a ukazovali směrem k pachateli nechutného činu.

"já to nebyl," pravdivě lhal mimozemský trpaslíček a vypustil dalšího ducha.

"to je on, to je ten čech, kdo sere v našem voze," křičeli dál a přidali se dokonce i duchodci a maminky s mimísky.

"já to nebyl," odpovídal česky mimozemský trpaslíček a čekal, až vůz zastaví.

"nelži, jenom češi serou ve veřejný dopravě," osočil ho samec středního věku, který dlouhými kleštěmi chytil trpaslíčka za krk a protlačil ho ventilačním otvorem ven.

"chcípni, česká svině! nám nebudeš otravovat vzduch," křičel rozohněný dav a některé samice dostaly orgasmus.

mimozemský trpaslíček stékal po stěně vozu hromadný dopravy a zbytky mrtvého mozku přemýšlely o té velké nespravedlnosti, jenž se mu přihodila.

"já přeci nejsem čech, já jsem moravák," smutnila kaše z mimozemského trpaslíčka a stékala ke kolům.

- příběh 242

mimozemský trpaslíček potkal kamaráda klauna.

"kam deš kundo?"

"do školy," odpověděl zmalovaný klaun.

"tyvle, učíš, pyčo?"

"ses posral? vraždím ve sprchách žáky a žákyně," vycenil klaun špičatý zuby a mrtvolně se usmál.

"to je dobrej plán, můžu se přidat?" zajásal mimozemský trpaslíček, protože měl volný dopoledne.

"to víš, že jo, kundo," plácnul ho klaun přes záda klaunskou rukavicí, až mu na zádech zůstal radioaktivní otisk ruky s nestříhanými nehty. povídali si a v rozverný náladě došli ke školní vrátnici.

"čau zmrdi, jak se máte a co děláte?" přivítal je sfetovaný vrátný.

"čau smažko, deme do sprch zabít pár šudáků a tady máš pozornost," hodil klaun vrátnému vážených pět gramů héráku.

"nemuselo bejt," poděkoval vrátnej, hmátnul po dýleráku a přestal řešit vrátnici.

mimozemský trpaslíček s veselým klaunem procházeli tichý školní chodby, stavili se na čáru perníku u ředitele, pozdravili ožralého školníka a oprcali kabinet učitelek jazyků. rozverně došli ke školním multigenderovým sprchám a vstoupili zrovna ve chvíli, kdy si studentky dělaly dobře okurkou a tyčí.

"čau frndy, vidím, že je všechno při starým," dábelsky sluníčkovým smíchem pozdravil klaun a rozhlížel se po výzdobě, kterou zanechal při poslední návštěvě. však to není první místnost po návštěvě seriového vraha, kterou jste v životě viděli, takže nemá smysl popisovat detaily, ale děvčata se hned ujaly práce a vzaly mimozemského trpaslíčka do parády.

přibily ho na zeď vedle dalších mimozemských trpaslíčků, otevřely mu hrudník, vyndaly orgány, vypustily krev a vyoperovaly mozek.

"tak to jsem opravdu nečekal," řekla trpaslíčkova ústa proříznutá od ucha k uchu.

- příběh 243

mimozemský trpaslíček dostal druhou šanci. v noci se vplížil do školy, prošel kolem ředitelny, zabil školníka a schoval se v multigenderových sprchách, aby vykonal pomstu. noc strávil pozorováním vlastních ostatků rozmetaných po stěnách, onanoval do umyvadel a vymýšlel krutou pomstu, kterou vykoná na svých vražedkyních. začínalo svítat, ze zdi pomalu prosvítaly pentagramy a pomstychtivý mimozemský trpaslíček uslyšel hlasy. kdosi otevřel dveře do sprch a vstoupil.

"já vám dám, kundy!!" vystartoval trpaslíček zpoza radiátoru a držel v ruce obří zavírací nůž. než stihl zjistit, kdo je kdo, oběti ubodal, vykuchal a velmi nechutným sexuálním způsobem zneuctil.

"ty vole, sem dobrej!" oťrel nůž do trenek a konečně mohl obhlédnout situaci. zjistil, že zabil dva zcela nevinný uklízeče, kteří jen přišli setřít ze stěn pozůstatky předchozího dne.

"sorry, volové, takhle sem to nechtěl a rozhodně to nebylo osobní," omluvil se svým obětím a znovu zalezl do mezer topného tělesa. najednou ucítil tlak. všiml si, že radiátor začal dýchat a litinový žebra na malý trpasličí tělo působila nemalým tlakem. pokusil se vymanit ze sevření, ale všechno bylo marný. radiátor ho začal drtit a drtil ho tak dlouho, dokud z mimozemského trpaslíčka nebyla kaše a nevytekla na podlahu.

- příběh 244

mimozemský trpaslíček spadl do bedny s devítipalcovými hřebíky. když se vyškrábal ven, potkal jezevce.

"ty vole, ježku, co tady děláš?"

"di do prdele, kreténe," odpověděl mimozemský trpaslíček a vykvrácel.

- příběh 245

mimozemský trpaslíček propásl jedinečnou příležitost a zemřel. budiž mu země těžká.

- příběh 246

mimozemský trpaslíček na peróně stál, v hubě elektronický cigáro hřál. byl za ním vyhulenej zmrd a trpasličího krypla skopnul pod přijíždějící vlak. všem se ulevilo.

- příběh 247

"tumáš, hajzle!"

mimozemský trpaslíček se svíjel po zemi a smál bolestí. útočník, jenž mu právě rozkopával koule, o tom nevěděl, ale před smrtí se každý mimozemský trpaslíček směje jako blázen.

"tak ty z toho máš ještě prdel?! tumáš, tumáš, tu tu máš," drtil trpasličkovy pohlavní orgány, týral mučenou prdel, jebal záda, nohy a křupání rozšlapaných kloubů bylo slyšet až za sedmero horami, sedmero řekami a sedmero pohřebišti dávných civilizací. mimozemský trpaslíček se naposledy nadechl, vychrlil po svém vrahovi minimálně 42 litrů hnijící koncentrovaný krevní kyseliny a potom zemřel. co se dělo dál, už neviděl.

- příběh 248

středa, zabít mimozemského trpaslíčka třeba. dnes zjistil, že jeho roztomilá prdel hnije a odpadávají z ní kusy trpasličí šunky. podíval se za sebe a spatřil hejno zlých ptáků klováků, kteří sbírali kusy řádně vyhnílého trpasličího masa. když už nebylo co sbírat, celý hejno se vrhlo po trpasličkovi a vyklovalo mu mozek z hlavy.

- příběh 249

trpasličí mimozemský větry nadělaly solidní paseku. mimozemský trpaslíček musel srát a podcenil tlak prdelních plynů. posadil se na malý záchod, zatlačil a mohutná exploze rozložila ostatky na milion malých kousků, který skončily po stěnách, stropu a podlaze, aby je následně pokrylo

páchnoucí trpasličí hovno.

"to sem posral," řekly trpasličkova opuštěná ústa, ze kterých s posledním výdechem vypadly zbytky zubů a oko na lampě kulišácky mrklo.

- *příběh 250*

mimozemský trpaslíček seděl ve slovutný knihovně a usilovně studoval knihu mrtvých sepsanou starými českými šovinistickými mnichy. po stovkách stran popisů mučení, zabíjení, kuchání a zpracování tělesných orgánů došel ke kapitole věnované posmrtnému životu. velmi ho zaujala informace potvrzená několika popravenými heretiky, popisující jedinečnou možnost opuštění koloběhu nekonečných smrtí.

"to snad ani není možný," kroutil hlavou mimozemský trpaslíček, když viděl zprávy mrtvých heretiků, jenž popisovali cestu do ráje.

"dvěstěpadesátkrát mrtvý dostává příležitost změnit cyklus zrození, života a smrti," četl trpaslíček a prohlížel velmi názorný ručně vytvořený kresby posmrtného života. obrazy znázorňovaly nekonečný luka, lesy, vody, oceány, tisíce panen a obří rohy hojnosti plný všemožných rozkoší.

"tuhle šanci nesmím propásnout," proběhlo mu hlavou a vyskočil z okna vysoký věže plný knih. dopadl na skálu, rozbil se na tisíce kousků a šel za černým světlem.